

Matky Boží Panny Marie

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

1. leden 2017

číslo 1.
ročník XII.

Buď zdráva, svatá Boží Rodičko, porodilas Krále, jenž nad
nebem i zemí vládne na věčné věky.

1. čtení: Nm 6,22-27

2. čtení: Gal 4,4-7

Ev.: Lk 2,16-21

Žl 67 Bože, bud' milostiv a žehnej nám!

MARIA - MATKA SLOVA

Týden po slavnosti Narození Páně (tj. v oktávu) slavíme Marii jako Matku Boží: tato slavnost těsně souvisí s tajemstvím vtělení Slova, Božího Syna, a určitým způsobem završuje týdenní slavení vánočního tajemství.

Maria nebyla Matkou Slova jen tím, že umožnila vtělení Božího Syna. Ona byla Matkou i tím, že přijala Slovo v duši. Dokonce bychom mohli říct, že nejprve přijala Slovo v srdci (Slovo Boží zvěstované andělem) a pak v těle: počala Slovo nejprve v duši, a pak v těle, jak řekl už sv. Augustýn. A tentýž světec neváhá říct, že mateřství duchovní bylo pro ni důležitější než tělesné: vždyť samotný Ježíš prohlásil, že spíš jsou blahoslavení ti, kteří slyší slovo Boží a zachovávají je, než ta, která ho mohla porodit a kojit (Lk 12,27.28). A Matka Boží takovou „dobrou učednicí“ byla.

Maria se mohla stát jen jednou tělesnou matkou Kristovou: jeho „duchovní“ matkou se však stávala znova a znova, protože stále nově přijímalala evangelium. Jak jej přijímalala? Rozvažováním a zachováváním Slova.

Rozvažováním přijímalala Slovo do všech důsledků - toto přijetí pak nebylo „dočasné“, ale trvalé: vždyť ona bedlivě střežila poklad evangelia.

Matkou Slova v řádu „tělesném“ se mohla stát jen Maria před dvěma tisíci lety. V řádu duchovním se však můžeme stát i my matkami Slova tím, že jako Maria budeme přijímat Slovo do svého nitra. Jak? Podobným způsobem jako ona: nasloucháním, přijetím, rozvažováním a zachováváním Slova. Tak budeme i my matkami Slova.

Naše úcta k Matce Boží by se měla vyznačovat především mariánským postojem: otevřeností vůči Božímu Slovu. Otevřeností do té míry, že necháme proniknout evangelium do zákoutí našeho srdce, do našich citů, tužeb, záměrů. Prostě až do „nejhlubšího nitra“, podobně jako Maria přijala Slovo „v nitru duše i těla“. Podobně jako v Mariině lůně, i v nás má toto Slovo růst. A jednou se má narodit, čili se má stát zjevným ostatním lidem okolo nás, tak jako se zjivilo v Betlému před očima pastýřů.

Přijetím Slova i v nás bude pokračovat zázrak vtělení: tak budeme pravdivě slavit Vánoce, a to nejen v těchto dnech, ale i po celý nastávající rok.

Byli Tři Králové čtyří?

Možná znáte legendu Henryho van Dyka, v níž autor kromě tradičních tří mudrců zobrazuje perského mudrce Artabana. Prodal dům a koupil tři diamanty, které chtěl darovat nově narozenému Králi. Na místo setkání ale přišel později...

Mnozí znáte legendu Henryho van Dyka, v níž autor kromě tradičních tří mudrců zobrazuje perského mudrce Artabana. Prodal dům a koupil tři diamanty, které chtěl darovat nově narozenému Králi. Na místo setkání přišel později, protože na poušti potkal žebráka, kterého zachránil jedním z diamantů. Po velkých útrapách dorazil do Betléma, ale Svatá rodina už byla pryč. Ve městě právě vraždili Herodovi vojáci a Artaban druhým z diamantů zachránil život jednomu chlapci.

Třicet let procházel krajem. Unavený se vrátil do Jeruzaléma, kde se právě chystalo Ježíšovo ukřižování. Mudrc spěchá, aby se alespoň v poslední chvíli poklonil Mesiáši a možná mu diamantem zachránil život. Cestou ale přichází i o tento poslední – daruje ho jako výkupné za dívku, které hrozilo otroctví.

Pokleká před Ježíšuv kříž, zklamaný, že mu nemá co dát. Ježíš ale říká: „Potkal jsi mě už v žebrákově, chlapci i v děvčeti, kterým jsi zachránil život... Proto ještě dnes budeš se mnou v mé království.“

KOUTEK PRO DĚTI

18. Betlémská zpráva

O čem jsme si povídali minulou neděli? Přidal ses k vyprávění? (...) Kdo vysvětlil lidem v okolí Betléma, co se tam děje? (...) A komu to říkal? (...) Pokud jsi dnes dobře poslouchal, tak už víš, na čem se pastýři domluvili. (...) Když přišli do Betléma, lidé si tam povídali, že se v noci u jeskyně za městem něco určitě stalo. Že tam bylo plno světla a zvláštní hudby, ale teď že už je všechno zase normální. Potom pastýři uviděli jeskyni a děťátko v jeslích. Všechno bylo přesně tak, jak jim v noci anděl popsal, a tak se hned dali do vyprávění. Obyčejný hlídač oveček nebyl žádný velký vypravěč, ale s tím si nelámali hlavu. Měli takovou radost, že se úplně přestali bát. Řekli všechno pěkně od začátku; jak se anděl objevil, jak vypadal a co jim říkal. A že proto běželi skoro celou cestu, co jim nohy a dech stačily, protože to není jen tak mluvit s andělem. A že popadli, co u sebe měli, aby aspoň něco rodině s děťátkem přinesli. Co přinesli? (...)

„Tak přece jen se něco tuto noc u jeskyně stalo,“ divili se lidé, kteří se sem seběhli. Ještě dlouho si o té události vyprávěli. Ale pak už se nedělo nic zvláštního, a tak mnozí na všechno zase zapomněli. Jenom pastýři nikdy nezapomněli. Děkovali Pánu Bohu, že si je vybral a poslal je, aby potvrdili narození Božího Syna. Ta radost jim vydržela až do konce jejich života. Radují se kolem tebe také dospělí lidé z narození Ježíše? (...)

Ještě někdo na anděly a jejich zprávy nikdy nezapomněl. Víš kdo? (...) Dnes slavíme její velký svátek. Ježíšova maminka hodně přemýšlela o tom, co všechno Bůh pro lidi dělá. Uměl bys vyjmenovat aspoň některé věci? (...) Maria přemýšlela o tom, jak úžasný je Boží plán. Že Bůh dodrží, co slíbil. Nezapomněla na žádný okamžik od toho dne, kdy se dověděla, že se jí má narodit děťátko Ježíš. Pamatuješ si, kdo jí to řekl? (...) Lidé hodně věcí zapomínají – co třeba zapomínáš ty? (...) My často kvůli hloupostem zapomeneme důležité věci. Pro Pannu Marii byl nejdůležitější věcí Pán Bůh a jeho přání. Na to myslela každý den. Tím Božím přáním pro ni byla starost o maličkého synka Ježíše. Co všechno takové narozené děťátko potřebuje? (...) Každý, kdo uviděl Pannu Marii, jak se stará o svého chlapce, všíml si, že je velmi krásná. Nepotřebovala k tomu žádná líčidla ani kosmetiku. V každé mamince, která se stará o svou rodinu, je kousek této Mariiny krásy. Co se ti líbí na tvé mamince? (...). Lidé po celá staletí obdivují Mariinu dobroru a krásu. Učí se od ní lásce k Bohu a lidem. Pak mají také krásné oči i úsměv.

Aktivita: Spousta malířů se snažila Pannu Marie nakreslit. Někdo si ji vymyslel, někdo maloval obraz podle hezkého děvčete z okolí, někdo podle zjevení Panny Marie. Proto je tolik různých obrázků. Popros doma, katechetku, pana faráře a dejte dohromady co nejvíce podob Matky Boží. Popros ji o ochranu pro sebe i pro svět.

Čím to je, že Gloria zpívá s námi Maria? My jsme také děti její, andělé se na nás smějí.

Úzkost patří k lidskému údělu

Jednou navštívil matku Makrínou věhlasný psychoterapeut. Vyprávěl jí, že je odborníkem na úzkost a má mnoho pacientů trpících touto nepříjemnou nemocí, kterou lze podle něj léčit jen obtížně. Chce mluvit s matkou, protože doufá, že její dlouholetá zkušenosť s lidmi by mu mohla být v jeho práci užitečná.

„Milý doktore,“ řekla matka Makrína, „kdybych znala lék na úzkost, nejdřív bych z ní vylečila samu sebe.“

Tato odpověď ho poněkud zarazila. „Chcete říci, že úzkostí sama trpíte?“ zeptal se. „Nikdy bych to nepovažoval za pravděpodobné, soudě podle toho všeho, co jsem o vás slyšel!“

„Nevím, co jste slyšel, ale zdá se mi, že úzkost je od lidského údělu neoddělitelná,“ odpověděla. „Jsme smrtelné bytosti, ocitající se často v situacích, které nelze ovládat, ohrožované pohromami a naplněné hrůzou ze smrti. Nedokážeme zapomenout, co se nám stalo včera, ani poznat, co se nám může přihodit zítra. Lidská bytost zbavená úzkosti je opravdu vzácná.“

„Ale matko, jste křesťanka. Copak Kristus svým učedníkům neuložil, aby neměli strach ani si nedělali starosti o zítřek, ale aby ve všech věcech důvěrovali v Boží prozřetelnost?“

„Ano. Ale Ježíš neřekl, že je to snadné, nebo že je dokonce možné toho v tomto životě dosáhnout. Kristova výzva vůči nám není, myslím, příkaz nikdy necítit úzkost, ale spíš pokyn, jak s ní zacházet, když se tak cítíme.“

„A jak s ní zacházíte?“

„Tím, že si vzpomenu na Boha,“ odpověděla matka Makrína. „Úzkost můžeme vidět jako výzvu hledat – znovu a znovu – Boží přítomnost, jediné místo, kde se můžeme doopravdy zbavit všeho strachu.“

„Co ale řeknete těm, kdo nevěří v Boha?“ zeptal se jí lékař.

„Nic moc,“ odpověděla. „To už je, zdá se mi, tvoje práce.“

~~~~~

V měsíci říjnu byli pokřtěni:

Viola Cecílie Hynčicová (Černotín)
Veronika Gajdošíková (Hustopeče)
František Man (Hustopeče)

Jiří Jan Vychodil (Hustopeče)

Patricia Kateřina Jackuláková (Bělotín)

V měsíci listopadu byli pokřtěni:
Veronika Lucie Šváčková (Hustopeče)
Edita Marie Rozkydalová (Špičky)
Marie Kateřina Šimová (Bělotín)
Stella Josefína Dorazilová (Hustopeče)

V měsíci prosinci byli pokřtěni:

David Váňa (Hustopeče)
Markéta Pečeňová (Špičky)
Tea Němcová (Hustopeče)
Lukáš Jan Kopecký (Bělotín)
Eliška Eva Vondrušová (Hustopeče)

~~~~~

V listopadu jsme doprovodili na věčnost:

Vladimír Šimek (Bělotín)
Bohumil Rástočný (Špičky)
Anna Perutková (Špičky)
Rainer Anders (Špičky)

~~~~~

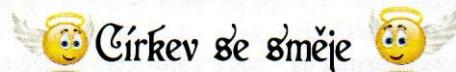
POŘAD BOHOSLUŽEB

od 1. 1. do 8. 1. 2017

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Matky Boží Panny Marie 1. 1. Měsíční sbírka	Hustopeče	8:00	Za živé a † farníky
	Špičky	9:30	Na úmysl dárce
	Bělotín	11:00	Za † Oldřicha Dostálka a živou rodinu
Středa 4. 1. <i>bl. Anděla z Foligna</i>	Hustopeče	14:00	Requiem za † Jana Bartoňka
Pátek 6. 1. <i>Zjevení Páně, slavnost</i>	Hustopeče	16:30	Za Ladislava Davida, živou a † rodinu Pavlíkovu, Davidovu, za Marii Davidovou, rodiče a dvo
Sobota 7. 1. <i>sv. Rajmund z Peñafortu</i>	Špičky	16:00	Na úmysl dárce
Křtu Páně 8. 1.	Hustopeče	8:00	Za † Antonína Bubíka, dvoje rodiče, živou a † rodinu Bubíkovu, Biskupovu a dvo
	Černotín	9:30	Za † Antonína Kaňovského, živou a † rodinu
	Bělotín	11:00	Za † P. Františka Beníčka a živé a † kněze naší farnosti

Ohlášky:

- * V tomto týdnu budou návštěvy nemocných.
- * Víkend pro ministranty na faře v Hustopečích proběhne od pátku 6. 1. od 15:30 h. do neděle 8. 1. (zakončení mší svatou). Prosím rodiče, aby potvrdili účast do čtvrtku 5. 1. buď emailem, nebo telefonicky.

Nějaký výrostek se v náboženství posměšně ptá: „Pane faráři, když teda je to peklo, cím pak se tam topí?“ Na to farář: „Pokud bude na světě hodně takových klacků jako ty, strach mít nemusíš.“

Na faru přišla rázná dáma a hněd: „Pane faráři, musíte nás rozvést!“ „Cože?“ nechápal kněz. „No rozvést, my už to spolu nevydržíme!“ vysvětlovala rázná dáma. „Aha,“ chytal půdu pod nohami kněz, „ale to přece nejde, manželství je nerozlučitelné, však jste si to slíbili, dokud vás smrt nerozdělí.“ „Jaképak slíbili, neslibili, když jste nás sezدal, musíte nás i rozvést. A vůbec, my si to klidně zaplatíme!“ trvala na svém dáma. „Hm...“ zamyslel se kněz, „no, přijdete zítra, ono to nejde tak nahonem, na svatbu jste se přece také připravovali, pěkně se obleče, nějak to zkusíme.“ Dáma spokojeně odešla domů a druhého dne připlula na faru v róbě a v doprovodu okrvatovaného manžela. Kněz je přivítal, vzal kropáč, rozmáchl se... a bim dámou po hlavě! A bim pána! A znova dámou, a znova pána... „Co to děláte?!“ vzpamatovala se po chvíli ze šoku dáma. „No vždyť jsem říkal - dokud vás smrt nerozdělí...“

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614

Webové stránky farnosti: www.ihurstopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.